

[Hagen Hagenson]

dobbeltbeskatningen, som godtgørelsesordningen var udtryk for, da den blev gennemført i august 1976.

Hr. Erenbjerg forsøgte at gøre et stort nummer ud af friaktier. Ja men det er jo ikke det, det drejer sig om. Friaktier øger jo ikke værdierne i et selskab med noget beløb overhovedet. Det er nøjagtig de samme værdier, der er tilbage, efter at friaktierne er udstedt, som før. Men vi skal jo ikke stå og undervise hinanden, jeg vil blot gøre hr. Erenbjerg opmærksom på, at han skulle sætte sig ind i begrebet friaktier, før han udtalte sig derom. Men lad det være, det er jo ikke det, vi skal røre ved her i dag.

Vi skal glæde os over, at ministeren har bekræftet i dag, at han vil tage dobbeltbeskatningsspørgsmålet op. Der er ganske vist fremsat løfte om en gang før, at man ville gøre det, men nu binder ministeren sig jo til at gøre det relativt snart, og vil man i den forbindelse også tage udligningsordningen og udligningsskatten op til overvejelse, kan vi ganske givet nok få noget ud af det. Der er nemlig ikke spor tvivl om – det tror jeg også ministeren vil erkende – at om denne udligningsskat gælder fuldt og helt det gamle ord om »viel Geschrei und wenig Wolle«.

Det er rigtigt, at der ikke er nogen, der har betalt udligningsskat endnu, men der er et væsentligt besvær både for selskaber og for dem, der skal ligne, med at sørge for, at disse ordninger med konti bliver ført på ret måde, og der er forfærdelig meget papir i det, uden at der indtil dato er kommet en krone i statskassen deraf. Det kunne der komme, det erkender jeg, men inden skaden er gjort fuldstændig, skulle man prøve på at gøre den god igen, og jeg forstår, at ministeren er på vej til at følge os i det rimelige i at ophæve udligningsskatten i forbindelse med en ændring af dobbeltbeskatningen for selskaberne. Det ser vi hen til med glæde, selv om ministeren formelt i dag måtte tage afstand fra dette i øvrigt gode forslag.

Glistrup (FP):

De to socialdemokratiske talere kom jo vidt omkring i deres indlæg, men det, som var essensen af det, var, at de gik imod det foreliggende lovforslag ud fra det synspunkt, at man ønskede at bevare udligningsskatten. Man lyttede unægtelig med stor interesse til,

hvordan man dog kan komme frem til det synspunkt, og jeg havde jo ventet, at i hvert tilfælde en af dem som afslutning havde sagt: »bureaukrater i alle lande, forener Eder«, for det eneste, der overhovedet kan siges til fordel for denne udligningsskat, er faktisk, at den giver et kontorarbejde, et skemaudfyldningsarbejde, et kontrolarbejde – og det gælder, hvad enten man sidder på selskabernes side af bordet eller man sidder på skatteadministrationens side af bordet – som er aldeles umuligt og faktisk kun er en form for beskæftigelsesterapi.

Der kunne siges meget ondt om, at daværende skatteminister Svend Jakobsen i 1976, da han brugte af de midler, der var til rådighed til at lette indkomstskatten, lige præcis brugte dem til – blandt alle indkomster i dette land – at lette aktionærernes indkomstskat i stedet for, som fremskridtspartiet ville, at bruge de midler, der var til rådighed, til en forhøjelse af den skattefrie bundgrænse. Men når nu endelig skatteminister Svend Jakobsen havde den opfattelse, at det var aktionærerne, der fremfor nogen andre befolkningsgrupper trængte til indkomstskattenedsættelse, kunne man i hvert fald have ladet være med yderligere at besvære systemet med sådan en vanskabning, som denne udligningsskat er, og som altså medfører et aldeles overflødigt, unyttigt og ulystbetonet galejlsarbejde. Men når vi nu er kommet ud i denne lovgivningstilstand, kan det kun være en forbedring af den at skære udligningsskatten totalt væk, og derfor vil vi fra fremskridtspartiets side levere 20 af de stemmer, som venstre mangler for at få flertal. Forhåbentlig vil efterfølgende talere skaffe det, der derefter mangler, så vi i hvert tilfælde kan blive fri for flere ulykker i udligningsskattens kølvand.

Rahbæk Møller (SF):

Hr. Hagen Hagenson kom med nogle bemærkninger om friaktier. Det er da rigtigt, at formelt sker der ingenting, men i praksis udløser friaktieudstedelse altid betydelige kursgevinster, og så sker der det, at aktionærerne bliver mere velhavende.

Om det foreliggende forslag mener socialistisk folkeparti, at der kan være god grund til at tage regler for beskatning af aktieselskaber op til nyvurdering, bl.a. for at opnå